

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Antwoorden aan Atheïsten: Is de Bijbel Misogynistisch?

Atheïsten, radicale feministen en andere critici van de Bijbel beweren vaak dat de Bijbel misogynistische boventonen heeft. Dat wil zeggen dat de Bijbel sterk bevooroordeeld is tegen vrouwen.

Er wordt beweerd dat de schrijvers van de Bijbel vrouwen enkel zagen als bezit en minder waardevol dan mannen. Sommige critici gaan zelfs zover dat ze zeggen dat God - als Hij bestaat - bepaalde passages in de Bijbel niet heeft kunnen inspireren omdat ze een "seksistische" boodschap promoten.

Zijn deze uitspraken op enerlei wijze valide?

Hoewel er zeker moeilijke passages in de Bijbel staan, die op het eerste gezicht misogynistisch lijken, is de algemene boodschap van de Bijbel dat vrouwen net zo waardevol zijn als mannen. Dit is duidelijk zichtbaar in het eerste verhaal van het Bijbel:

Genesis 1:27

En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen.

Hier zien we dat de Bijbel duidelijk bevestigt dat zowel mannen als vrouwen naar Gods beeld zijn geschapen. Dat wil zeggen dat mannen én vrouwen net zo waardevol zijn en hetzelfde doel dienen in Gods plan voor de schepping.

Je zou denken dat als de Bijbel hopeloos misogynistisch was, zoals sommigen beweren, God dit vanaf het allereerste begin meteen duidelijk had gemaakt. Vrouwen zouden op het niveau van dieren staan en zeker niet de speciale status van het beeld van God hebben gedragen zoals mannen. Maar dat is niet wat we lezen. De Bijbel bevestigt al vanaf het eerste begin heel duidelijk het gelijkwaardige bestaansrecht van mannen en vrouwen.

Dit wordt verder bevestigd als we kijken naar het specifieke scheppingsverhaal van Eva:

Genesis 2:21-23

En toen liet de HEERE (JHWH) God een diepe slaap op Adam vallen, zodat hij in slaap viel; en Hij nam een van zijn **ribben (tsela)** en sloot de plaats ervan toe met vlees. En de HEERE (JHWH) God bouwde de **rib (tsela)** die Hij uit Adam genomen had, tot een vrouw en Hij bracht haar bij Adam. Toen zei Adam: Deze is ditmaal been van mijn beenderen, en vlees van mijn vlees! Deze zal mannin genoemd worden, want uit de man is zij genomen.

Het Hebreeuwse woord voor "rib" is *tsela* [tse-lah], wat "kant" betekent. Figuurlijk gezien neemt God eigenlijk de helft van Adam om daarmee Eva te maken. Deze passage benadrukt opnieuw het gelijkwaardige bestaansrecht van man en vrouw. Man en vrouw zijn even belangrijk. Geen van beide is superieur of meer waardevol dan de ander. Als Gods menselijke creaties, die Zijn beeld dragen, zijn ze hetzelfde.

Dit wordt nog verder bevestigd als we kijken naar de oorspronkelijke goddelijke instelling van het huwelijk:

Genesis 2:24

Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn.

Hier zien we dat het huwelijk het verenigen is van gelijkwaardige partners. De seksuele gemeenschap moet alleen plaatsvinden binnen de grenzen van een toegewijde verbondsrelatie tussen man en vrouw. Vrouwen zijn geen inferieure wezens of bezittingen die door mannen kunnen worden gebruikt en misbruikt. Nee, seksuele relaties kunnen alleen plaatsvinden binnen de veiligheid en de toewijding van het huwelijk.

Deze waarden en principes, die zijn vastgelegd in Gods Woord, zijn absoluut heel anders dan wat we in de heidense culturen van het Oude Nabije Oosten terugvinden, die geen enkel probleem zagen in het verkrachten en misbruiken van vrouwen om ze daarna af te danken alsof ze niets waard waren. In tegenstelling tot hoe men in het oude Nabije Oosten met vrouwen omging, was de God van Israël vooral bezorgd over de bescherming en het recht van vrouwen, zoals weduwen, die in vroegere tijden vaak werden onderdrukt en misbruikt.

Deuteronomium 10:18

Die recht verschaft aan de wees **en de weduwe**, Die de vreemdeling liefheeft door hem brood en kleding te geven.

We zien dat het, in tegenstelling tot wat atheïsten en radicale feministen beweren, gewoon niet te ontkennen valt dat de Bijbel de waarde en waardigheid van vrouwen bevestigt. Gods liefde en zorg voor vrouwen is duidelijk zichtbaar in het Oude én het Nieuwe Testament. Dit komt niet alleen tot uitdrukking in het scheppingsverhaal, maar vinden we ook heel duidelijk terug in diverse andere passages in de Schrift.

Laten we bijvoorbeeld eens kijken naar het Vijfde Gebod:

Exodus 20:12

Eer **uw vader en uw moeder**, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de HEERE (JHWH), uw God, u geeft.

Velen van ons hebben dit vers al zo vaak gehoord dat we de neiging hebben om er overheen te lezen. Maar als we even stoppen om het echt te lezen, dan kunnen we opnieuw zien dat de Bijbel duidelijk de gelijkheid van man en vrouw bevestigt. Moeder *en* vader zijn volgens deze en ook andere passages, even waardig om de eer te ontvangen. Een moeder heeft gelijke autoriteit over haar kinderen.

Dit staat in schril contrast met andere culturen in het Oude Nabije Oosten waar de moeder door haar zoon werd aangestuurd. De oudtestamentische geleerde, Dr. Richard M. Davidson, spreekt over het belang van deze Bijbelse geboden:

Ver van te worden beschouwd als "bezit" werd, volgens het vijfde gebod van de decaloog en herhaald in de bevelen en de codes van de Pentateuch, evenveel eer gegeven aan de vrouw/moeder als aan de vader in de familie (Exodus 20:12; 21:15, 17; Leviticus 20:9; Deuteronomium 21:18-21; 27:16). Er is geen discriminatie ten gunste van vader en tegen de moeder. Het gezag van de moeder over de zoon is volgens de codes van de Wet even groot als dat van de vader. Dezelfde straf wordt opgelegd aan de zoon voor het slaan of vervloeken van zijn vader of zijn moeder (Exodus 21:15, 17). In de cultuur van het Nabije Oosten, waarin de moeder vaak door de zoon werd bestuurd, plaatst Leviticus 19:3 de moeder verrassend op de eerste plaats, in plaats van de vader bij het gebod: "Ieder moet ontzag hebben voor zijn moeder en vader." Deze omkering van de normale orde benadrukt duidelijk het recht van de vrouw op gelijkwaardig ouderlijk respect samen met haar echtgenoot.

-Richard M. Davidson, *Flame of Yahweh: Sexuality in the Old Testament*, blz. 250

Sommigen zouden kunnen suggereren dat Genesis 2:18 leert dat vrouwen inferieur zijn aan mannen en alleen zijn geschapen om mannen te dienen:

Genesis 2:18

Ook zei de HEERE (JHWH) God: Het is niet goed dat de man alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken als iemand tegenover hem.

Wanneer we echter naar het Hebreeuwse woord voor "helper" kijken—dat is *ezer* [ay-zare]—zien we dat dit woord op zichzelf helemaal geen inferieure status suggereert. Inderdaad wordt God Zelf "Helper" van Zijn volk genoemd:

Psalms 33:20

Onze ziel verwacht de HEERE (JHWH); Hij is onze **hulp** [*ezer*] en ons schild.

Het is duidelijk dat God niet inferieur is aan Zijn volk—Hij is superieur!—en toch zeggen de auteurs van de Bijbel dat God onze Helper is.

Davidson werpt enig licht op de betekenis van *ezer* zoals het wordt gebruikt in Genesis 2:

Het woord *ezer* is een relationele term, die een nuttige relatie beschrijft, maar op zichzelf geen positie of rangorde aangeeft, of het nu gaat om superioriteit of minderwaardigheid. De specifieke beoogde positie moet worden afgeleid uit de onmiddellijke context. In Genesis 2, waar God alle dieren aan Adam voorbij laat gaan, vindt Adam geen passende metgezel, en is de bedoelde "hulp" duidelijk "echt kameraadschap dat alleen door een gelijke kan worden gegeven".

-Richard M. Davidson, *Flame of Yahweh: Sexuality in the Old Testament*, blz. 29

Atheïsten en radicale feministen hebben dus gewoon ongelijk als ze beweren dat dit vers seksisme bevordert.

Nu zien we wel dat er een interne theologische discussie gaande is onder gelovigen over de rol van vrouwen in het gezin en de bediening, en er bestaan goede argumenten aan alle kanten van deze discussie. Maar het is niet de bedoeling van deze studie om de details van deze zeer specifieke theologische discussie te behandelen. Dat specifieke onderwerp is niet wat we in deze studie willen behandelen.

Of men nu vasthoudt aan complementarisme of egalitarisme, alle gelovigen zouden het eens moeten zijn met onze eerdere uitleg, namelijk dat de Bijbel nooit leert dat het ene geslacht inferieur is aan het andere.

Voor aanhangers van het complementarisme, kunnen vrouwen bijvoorbeeld worden uitgesloten van bepaalde posities binnen het leiderschap van een gemeente. Maar dat ontkent niet het Bijbelse onderwijs dat mannen en vrouwen gelijkwaardig zijn, Gods menselijke creaties, die Zijn beelddragers zijn. Het betekent zeker niet dat de man de vrouw bezit of haar domineert. Het betekent enkel dat er een verschil is tussen mannen en vrouwen met betrekking tot *hun specifieke rollen en verantwoordelijkheden* binnen de kerk.

We gaan verder; als de Bijbel echt misogynistisch zou zijn, zoals sommigen beweren, dan zouden we verwachten dat er nooit positief of met eer over vrouwen zou worden gesproken. Het bewijs laat echter anders zien.

Denk eens aan de vrouw van Abraham, Sarah. De relatie van Abraham en Sarah was er zeker niet één van onderdrukking en mannelijke superioriteit, maar eerder van een gelijkwaardig partnerschap. Sarah wordt als net zo belangrijk gezien in Gods plan als Abraham. Inderdaad, net zoals de Bijbel het zaad van Abraham benadrukt, zegt God op een aantal plaatsen ook dat juist 'het zaad van Sarah' de belofte zal vervullen (Genesis 17:18-19; 21:12).

Zo speelt de Matriarch Rebbeka niet slechts een "bijrol" in het verhaal van God. In de Bijbel wordt ze zelfs geëerd vanwege haar geloof en gastvrijheid en voorgesteld als een cruciaal onderdeel van het vervullen van Gods plan. In haar boek "Reading the Women of the Bible" schrijft professor in de Hebreeuwse Bijbel en de geschiedenis van het Jodendom, Dr. Tikva Frymer-Kensky:

Rivka (Rebekka) is het duplicaat van zowel Abraham als Sarah. Net als Sarah is **zij het instrument van de belofte, de vertegenwoordiger door wie Izaäk de vader van een natie zal worden**. Ze is ook een tweede Abraham, die net als hij vrijwillig kiest om Mesopotamië te verlaten voor Kanaän. Haar 'Ik zal gaan' beantwoordt de vier keer dat het probleem van meegaan in het verhaal aan de orde werd gesteld (verzen: 4, 7, 38 en 40) en eechoot Gods bevel aan Abraham om te "gaan!" In Genesis 12: 1 [...] Rivka lijkt erg op Abraham. Ze staan beiden model voor gastvrijheid **en de verteller van haar verhaal benadrukt haar gelijkenis met hem** door haar acties tegenover de afgezant te beschrijven in dezelfde taal die de acties van Abraham tegenover zijn engelenbezoekers beschrijft (Gen 18: 1-8).

Radicale feministen zullen Genesis 24 vaak aanwijzen als een verondersteld voorbeeld van seksisme en onderdrukking. Deze passage beschrijft de reis van Eleazar om een vrouw voor Izaäk te vinden en dan Rebekka mee naar huis te nemen. Er wordt beweerd dat dit verhaal illustreert dat Rebekka, net als alle vrouwen in de Bijbel, louter en alleen als bezit werd gezien en dat ze geen keuze had met wie ze kon trouwen.

Wanneer je echter gewoon de tijd neemt om het verhaal volledig te lezen, is een dergelijke bewering volkomen ongegrond en wordt het zelfs tegengesproken door het bewijsmateriaal. In Genesis 24:8 zegt Abraham bijvoorbeeld tegen Eleazar: "Als de vrouw niet bereid is om je te volgen, dan zul je vrij zijn van deze eed van mij." Abraham neemt aan dat de vrouw het laatste woord zal hebben. En dat is precies wat we zien - Rebekka nam zelf de beslissing om met Eleazar mee te reizen om met Izaäk te trouwen (Genesis 24:58).

Rachel en Lea worden ook afgebeeld als geweldige vrouwen van moed en geloof. In Genesis 31 zien we dat ze opstonden tegen hun vader, die probeerde om hun erfenis van ze achter te houden, en net als Abraham waren ze bereid om hun vaderland te verlaten en te gaan naar waar God hen riep.

Met betrekking tot de Matriarchen in Genesis concludeert Davidson:

De Genesis-Matriarchen zijn geen muurbloempjes. Het zijn geen simpele huisvrouwen; zij zijn de grondleggers van de natie. Het zou een oneerlijk beeld geven van deze vrouwen als we beweren dat de Genesis-Matriarchen zich enkel neerbogen in onderwerping aan alle mannen of onder het onderdrukkende gezag van hun man stonden.

Integendeel, hoewel ze respectvol voor hun echtgenoten waren, zijn ze intelligent, krachtig en sturend [...] Feministen hebben gelijk in het eisen van herstel van de veelvuldige verslagen van onderwerping van vrouwen. Maar ze moeten de oorzaak van deze onderdrukking heroverwegen. De Genesis-Matriarchen waren geen onderdrukte vrouwen.

-Richard M. Davidson, Flame of Yahweh: Sexuality in the Old Testament, blz. 235

Dit is trouwens alleen in Genesis! We hebben het nog niet eens gehad over de zeer gewaardeerde en invloedrijke vrouwen in de rest van de Bijbel, zoals de Hebreeuwse vroedvrouwen Sifra en Pua in het eerste hoofdstuk van Exodus, die de Farao tartten door het leven van Mozes te sparen.

En dan is er ook Rachab, die in het Nieuwe Testament door de apostelen wordt geëerd voor haar geloof en moed (Jakobus 2 en Hebreeënen 11).

Laten we Debora niet vergeten, die een vooraanstaand richter, profetes en leider van Israël was. Of Hulda, de hoofdadviser van koning Josia.

Je hebt ook het boek Ruth, waarin het geloof, de loyaliteit en de moed van Ruth en Naomi worden benadrukt.

Je hebt het boek Esther, dat gaat over hoe een vrouw de redder werd van het Joodse volk in het Medo-Perzische rijk. Het boek belicht de moed en het leiderschap van Esther.

In het Nieuwe Testament heb je vrouwelijke apostelen, zoals Junias (Romeinen 16:7).

Priscilla was een vrouwelijke apostel en missionaris (Handelingen 18; Romeinen 16: 3).

Het belangrijkste is misschien wel het verslag van de opstanding van Jesjoea, dat de absolute basis is van ons geloof. Paulus zei: "Als Christus niet is opgewekt, is uw geloof zinloos" (1 Korinthe 15:17). En toch waren de eersten die het lege graf van Jesjoea ontdekten en de opgestane Heer ontmoetten, zijn vrouwelijke volgelingen. (Mattheüs 28)

Zoals we kunnen zien, bevestigt de Bijbel volledig de waarde en waardigheid van vrouwen, zowel theologisch als historisch. Een laatste ding dat we willen noemen om dit punt absoluut duidelijk te maken, is de Torah zelf.

Critici beweren van dat de Torah vrouwen enkel en alleen als bezit beschouwt. De geboden in Gods Wet, zoals die zijn gegeven door Mozes, drukken echter de gelijkheid van mannen en vrouwen uit met betrekking tot moraliteit en gerechtigheid.

Hier is hoe theoloog, Dr. Paul Copan, het zegt:

De morele en ceremoniële wetten van Israël veronderstelden dat vrouwen niet alleen gelijk waren, maar ook gelijke morele verantwoordelijkheid deelden met de mannen [...] Sommigen zouden wat woorden kunnen hebben over de ceremoniële onreinheid van de menstruatie, die duidelijk invloed heeft op vrouwen en niet op mannen. Maar zoals we zullen zien, hebben mannen ook hun eigen problemen! Bij de reinheidswetten worden deze eveneens behandeld (bijv. Leviticus 15:16-18, 32; 22:4; Deuteronomium 23:10) [...] degenen die beweren dat het plegen van overspel met de vrouw van je naaste een "eigendomsdelict" was in Israël, zijn onjuist. Zowel de man als de vrouw kunnen worden gedood vanwege overspel, maar in tegenstelling tot de Code van Hammurabi vereist de wet van het Oude Testament nooit de doodstraf voor eigendomsdelicten.

-Paul Copan, Is God A Moral Monster: Making Sense of the Old Testament God, blz. 104

Deze gedeelde morele verantwoordelijkheid tussen mannen en vrouwen staat in schril contrast met wat we vinden in andere oude wetscodes van het Nabije Oosten, die vrouwen inderdaad als eigendom behandelen.

Bijvoorbeeld, de Torah beveelt op dat zowel de man als de vrouw, die betrappt worden op overspel, moeten worden gedood. In de wetten van Ur-Nammu lijken er echter enkele inconsistenties en dubbele normen te zijn. Als de ontrouwe vrouw bijvoorbeeld degene is die de overspelige ontmoeting 'initieert', dan wordt alleen zij ter dood gebracht:

Als de vrouw van een jonge man, op eigen initiatief, een man benadert en seksuele relaties met hem aangaat, zullen ze die vrouw doden; de man zal worden vrijgelaten.

*-The Laws of Ur-Namma (Ur-Nammu), translated by Martha Roth
(COS 2.153:409-10; cf. ANET 524)*

We zien dit ook bij de Midden Assyrische Wetten:

Als een man [ontucht zou] plegen met de vrouw van een man [... op] haar uitnodiging, is er geen straf voor de man; de man (d.w.z. echtgenoot) zal zijn vrouw de bestraffing opleggen die hij kiest.

*-The Middle Assyrian Laws (Tablet A), translated by Martha Roth
(COS 2.132:354-56, 359-60; cf. ANET 181, 185)*

Waarom lijken deze andere wet-codes uit het Oude Nabije Oosten inconsistent en subjectief in hun oordeel op overspel - zelfs dat het de echtgenoot is toegestaan om een straf voor zijn ontrouwe vrouw te kiezen - terwijl de Bijbel de schuld van overspel aan beide kanten legt?

De reden hiervoor is dat de auteurs van deze andere wet-codes getrouwde vrouwen zagen als het bezit van hun echtgenoten, en zo was overspel dus een burgerlijk en geen moreel misdrijf. Zoals Davidson het beschrijft:

De Mozaïsche wetgeving lijkt dus verder te gaan dan de andere Oude Nabije Oosten-wet-codes bij het behandelen van overspel, het is vooral **een morele misdaad tegen God** en niet alleen een persoonlijk letsel aan de echtgenoot.

-Richard M. Davidson, Flame of Yahweh: Sexuality in the Old Testament, blz. 348

Inderdaad, als je het algemene beeld van de behandeling van vrouwen in de Bijbel goed bekijkt, dan valt niet te ontkennen dat de Bijbel niet alleen voortdurend de eer en waardigheid van vrouwen bevestigt, maar ook hun gelijke rechtvaardigheid en gedeelde morele verantwoordelijkheid toont.

Dat wil niet zeggen dat we geen moeilijke passages tegenkomen. Er zijn zeker enkele verwarrende teksten in de Bijbel, die op het eerste gezicht vrouwen lijken te behandelen als bezit of als minderwaardige wezens. We zullen deze passages in latere studies in deze serie gaan behandelen.

Onze bedoeling bij deze studie was gewoon om een algemeen overzicht te geven van dit onderwerp en een theologische basis te leggen voor ons argument, namelijk dat vrouwen in de Bijbel niet inferieur zijn aan mannen. De moeilijke onderwerpen en passages, die we later zullen doornemen, zullen worden geïnterpreteerd in het licht van wat we in deze studie hebben vastgesteld.

Als laatste willen we hier wijzen op enige ironie. Meestal bekritisieren atheïsten de Bijbel als misogynistisch en beweren dat het geloof in de Bijbel vrouwen devalueert. We hebben hier duidelijk aangetoond dat die bewering gewoon niet waar is. Maar eigenlijk is het juist het atheïsme dat vrouwen devalueert.

Bedenk dat als het atheïsme waar is, noch vrouwen noch mannen enige waarde hebben. Er is geen referentiekader voor iemands waarde bij een atheïstisch wereldbeeld. We zijn gewoon het product van de oerknal - toevallige gebeurtenissen, zonder enig doel of reden.

Daarom, als er een wereldbeeld is dat vrouwen devalueert, dan is het zeker niet het Bijbelse wereldbeeld. Het zou het atheïsme zijn.

Bovendien geef je door het bekritisieren van het Bijbelse wereldbeeld een moreel oordeel. Maar als atheïsme waar is, is er geen basis voor een dergelijk oordeel, omdat objectieve morele waarden niet kunnen bestaan in een atheïstische denkkader. Atheïsten moeten aannames lenen uit het Bijbelse wereldbeeld om zelfs ook maar het Bijbelse wereldbeeld te bekritisieren!

Tot slot hopen we dat je het algemene Bijbelse beeld kunt zien. Dat wil zeggen, vrouwen zijn volledig gelijk aan mannen als Gods beelddragers. Vrouwen en mannen zijn gezamenlijke partners in Gods plan. Historisch gezien eert de Bijbel bepaalde vrouwen voor hun geloof en bijdrage aan het vervullen van Gods doel. Hoewel er misschien moeilijke passages zijn met betrekking tot vrouwen, devalueert het algemene beeld in de Bijbel vrouwen niet of worden ze beschouwd als inferieur.

We hopen dat deze studie tot zegen is geweest, en vergeet niet om alles te blijven onderzoeken!

Sjalom!

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)